

Hejsek 3

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXII listopad 2016

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Máme za sebou podzimky plné barevného listí, dlabání dýní, hraní divadla a nejrůznějších her! Počasí nám vyšlo, dokonce letos netradičně ani nesněžilo!!!

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Kubovi, Luky-
mu, Sáře a Johance!

Haf! Haf! Haf!

Letos se nám poprvé podařilo vybrat příspěvky dříve, než je odevzdáváme dál. Děkujeme!

Haf! Haf! Haf!

Na podzimkách nás letos potkalo mnoho netradičního dopisování. Už jste někdy vedli korespondenci s britskou královnou, která hledá svého vnuka Rogera? A stali se členy Kameníků, nebo přísluš-

níky náboženství nesoucí název nohismus. A co na to investigativní novinář Štěně? Tak takové to bylo, v kronice si to určitě přečtete podrobněji.

Haf! Haf! Haf!

Pom: „Voso, asi Ti bzučí mobil.“ Samara: „Cože? Že mu brečí okno?“

Haf! Haf! Haf!

Blíží se nám výprava na 50 km a spolu s ní i pro naše nejmenší společná výprava s oddílem nejmenším.

Haf! Haf! Haf!

Scénář k divadlu se začíná pomalu rýsovat a po Vánocích se vrhneme plnou parou do víru nacvičování.

Co budeme dělat my menší?

- 3. 11. Schůzka (17:00–18:30)
- 10. 11. Schůzka (17:00–18:30)
- 17. 11. Výprava s rodiči
- 24. 11. Schůzka (17:00–18:30)
- 25. 11. Čaj (16:00–19:00)
- 26. 11. Společná výprava se staršími

A dále...

- 9. 12. Čaj (16:00–19:00)
- 16.–18. 12. Vánoční výprava
- 22. 1. Výprava do ZOO
- 25. 2. Výroční výprava
- 24.–26. 3. Víkendová výprava
- 16.–17. 4. Velikonoční výprava
- 19.–21. 5. Oddílové hry o štítek táborníka
- 4. 6. Poklad

Co budeme dělat my větší?

- 1. 11. Družinovsky (16:30–19:00)
- 8. 11. Oddílovka (16:30–19:00)
- 15. 11. Družinovsky (16:30–19:00)
- 22. 11. Oddílovka (16:30–19:00)
- 25. 11. Čaj (16:00–19:00)
- 26. 11. Padesátka a výprava pro (nej)menší
- 29. 11. Družinovsky (16:30–19:00)

A dále...

- 9. 12. Čaj (16:00–19:00)
- 16.–18. 12. Vánoční výprava
- 20.–22. 1. Bruslení
- 17.–19. 2. Výprava na Sázavku
- 25. 2. Výroční výprava
- 1.–2. 4. Divadelní festival
- 13.–17. 4. Velikonoce
- 28. 4. – 1. 5. Přechod hor
- 19.–21. 5. Štítek taborníčka
- 9.–11. 6. Poklad a výprava na vodu

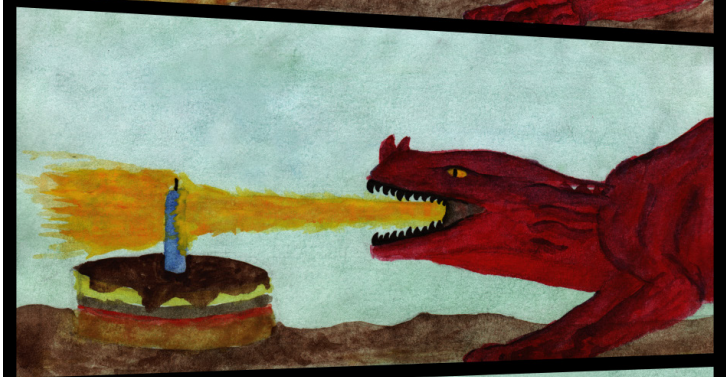
Časopis Pejsek vyhlašuje

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ

JEŽŠÍMARJA TO BYL ROKENROL! na téma

Povídky a básně zasílejte na Vosovu e-mailovou adresu
vosafilip@seznam.cz,
nebo mu rukopis předejte na schůzce.
Uzávěrka je 31. 1. 2017.

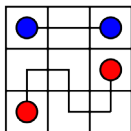
Všechna díla vyjdou v literární příloze únorového Pejseka a jejich autoři získají 5 bodů do bodování. Odborná porota odmění nejúspěšnější autory hodnotnými cenami.

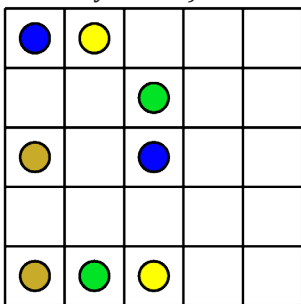
Spojování teček

Pravidla jsou jednoduchá. Spoj stejně barevné tečky tak, abys čarami zaplnil celou mřížku a čáry se nekřížily. Své řešení ukaž Pomerančovi a dostaneš pár bodů do bodování.

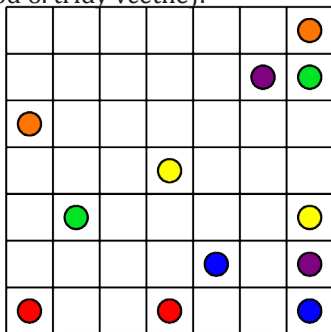
Takto vypadají správně spojené tečky.

Pro mladší (do 5. třídy včetně):

Pro starší (od 6. třídy včetně):

Štěně

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Úspěšně jsme zvládli výpravu na Vraní skálu. Nezahnala nás ani jedna z nástrah, které nás při výstupu potkaly. Ušli jsme celkem 12 km!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

diči. Na výpravě jsou vítáni nejen vaši rodiče, ale i vaši menší či větší sourozenci!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

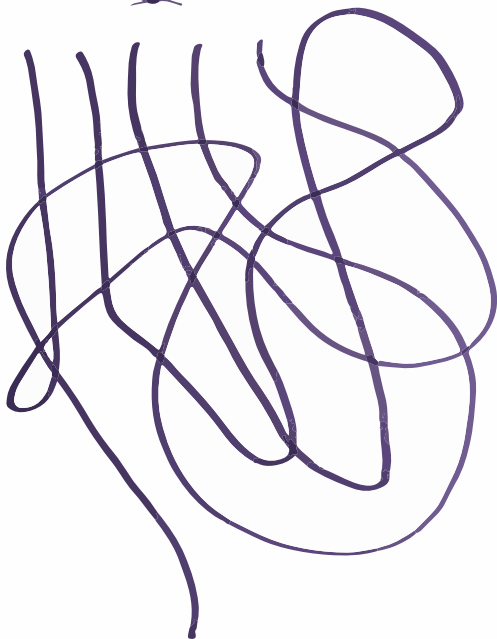
Pejsek štěká dodatečně všechno nejlepší Tomíkovi a Kájě!

V listopadu se vydáme na výpravu s ro-

Pastička na myši

Naše myška cítí sýr na sto honů. Je tu ale problém - vybrat správnou cestu není tak snadné, jak se zdá. Pomoz myšce vymyslet, kudy se vydat a získat tak další svačinku. Když odpověď ukážeš Týně nebo Majdě, dostaneš dva body do bodování!

Expedice Vraní skála

Malý Vpřed

Na Hlavním nádraží jsme se sešli brzy ráno, protože nás čekal náročný výstup na vrchol Vraní skály. Cestou vlakem jsme se posilnili sušenkami, které jsme dostali od českých drah a zahráli jsme si různé hry. Po výstupu z vlaku jsme se dozvěděli o různých nástrahách, které nám můžou náš výstup ztížit – lavina, bouřka, vichr... Poučení o možných těžkostech naší expedice jsme vyrazili na cestu. Během výstupu jsme si odpočinuli a prodělali výcvik v několika výškových táborech. Trénovali jsme dech, přetahovali jsme se, abychom měli větší sílu, vyzkoušeli jsme si postavení jednoho výškového tábora. Cestou jsme ještě občas museli prchat před lavinou, skrývat se před bouřkou v přístřešku a držet se stromů, aby nás neodfouknul vichr. Všechny překážky jsme ale překonali a kolem oběda už jsme se ko-

chali výhledem z vrcholu Vraní skály. Při sestupu jsme spatřili něco neočekávaného – mamuta. Měli jsme hlad, tak jsme ho ulovili a upekli si ho k obědu. S plnými břichy výborného mamuta jsme cestou zpět hravě zvládli natrénovat, co dělat při sněhové bouři a jak se za třeskutého mrazu zahřát. Při čekání na vlak měli naši udatní horolezci ještě tolik energie, že jsme hráli šlapanou a mrazíka. Ve vlaku už jsme se museli trochu zklidnit, tak jsme hráli tichou poštu a dávali si hádanky.

Kontakty.:

Májka 725 807 853

Sára 728 739 631

Cestopis z Alp

Neděle 21. 8.

Minulý měsíc jsem se o tom možná zapomněl zmínit, nicméně to místo, kde jsme přespávali, bylo skoro dva tisíce metrů nad mořem. A želbohu jsme té noci nebyli jediní, kteří si toho byli vědomi. Jasno v tom mělo i horské počasí, jmenovitě jeho zástupci *šílený vítr a průtrž mračen*, kteří docela odstavili svou kolegyni *modrou oblohu*.

Pršelo bez přestání celou noc a nápory větru způsobovaly, že si na nás, nebohé nocležníky, promočený stan co chvíli lehal. Osazenstvo modrého stanu (jmenovitě Eliška, Jenda, Samara a Vosa) bylo vzhůru již od čtyř hodin, neboť právě od toho okamžiku byly louže pod každým z nás tak velké, že neumožňovaly poklidné chrápání. Před sedmou ranní byla do druhého (a o poznání suššího) zeleného stanu svolána nouzová porada nad mapou.

Po dalších poryvech větru a deště, který nás místy nepříjemně přehlušoval, jsme po dlouhé debatě rozhodli, že sejdemě dolů do údolí a zkusíme najít nouzovou chatu, kde se usušíme. Jakmile však padlo rozhodnutí a začali jsme s balením, rozpršelo se takovým způsobem, že se sestup do údolí ukázal zhola nesmyslným, ba nebezpečným, pročež jsme se všichni promoklí na kost slezli do menšího a suššího stanu

o ploše chabých dvou metrů čtverečních, kde jsme si umínili přežít den.

Původně jsme si mysleli, že vymyslíme celoroční hru, nicméně, jak kdosi trefně poznamenal, když člověk řeší holé přežití, fakt nemá na nějakou celoročku morál. Pokud jsme zrovna neklimbali, ležíce na sobě navzájem, hráli jsme matfyzácké prší nebo BANG, přičemž zejména druhá jmenovaná hra byla dosti nadlidským výkonem, neboť ve stanu nebylo takřka žádné místo pro odkládání karet, a vyložení nové zbraně vyžadovalo často značnou dávku kreativity.

Po obědě kolem nás prošla parta čtyř Čechů z Třebíče, kteří prý v tom ohavném počasí mířili na hřeben. Jak se jim mohlo povést tam vystoupat, nemáme tušení, a víckrát jsme je už neviděli.

K večeru se znovu rozpršelo tak hrozně, že jsme na teplou večeri mohli zapomenout. Zakrojili jsme proto znovu do trvanlivých chlebů, eidamů a salámů a brzy poté zalehli. Jelikož se modrý stan přes den proměnil v jezero Loch Ness, v němž coby podvodní příšery plavali kolem dokola naše nacucané batohy, přespali jsme tentokrát všichni v jednom stanu, zaklínění do sebe bez možnosti nejmenšího pohybu. Alespoň nám bylo konečně teplo.

Jak nás to málem odfouklo a jak jsme se sto metrů prodírali klečím? Dočtete se v prosinci!

Jejda!

Nemám info na výpravu!

Co budu dělat?

toupred.ctrnactka.cz

Neznáš přihlašovací údaje?

Ozvi se Jendovi!

Výprava na kola

8.–9. října

V sobotu ráno jsme se vyzbrojeni koly a helmami sešli před klubovnou a vyrazili směr Nelahozeves. Uháněli jsme po cyklostezce, která vede kolem Vltavy a pak podél Labe až do Drážďan, a okolo dvanácté dorazili k Samaře domů, kde se přespávalo – nějakých třicet kilometrů bylo za námi jako nic. Naobědvali jsme se, nabrali síly a na odpoledne se rozdělili na dvě skupiny. Mladší čekal výlet po okolí dále po cyklostezce a starší se vydali pokořit Říp. Zatímco mladší během výletu sbírali brambory nebo lezli po stromech a sbírali jablka, starší tahali v šíleném krpálu kola až nahoru na Říp. Všichni ale ve zdraví přežili, k večeru se vrátili zpátky do Nelahozevsi a k večeři jsme si uvařili několik hrnců výborné polévky. Po večeři už jsme jen odpočívali u všemožných deskových her a brzy ulehli ke spánku.

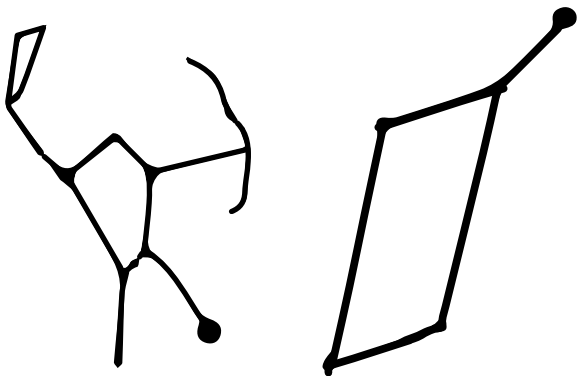
Do rána jsme kapku zregenerovali a vyjeli do ne-dalekého Veltruského parku, kde jsme několik hodin rozdělení na několik skupin bojovali o obsazení co nejvíce stanovišť. Za plnění rozličných, s kolem spojených úkolů (například jízdy bez rukou či závodu), jsme získávali puntíky své barvy a ty jsme spolu s časem umístili na kartu stanoviště. Cílem bylo stanoviště udržet co nejdéle. Po dvou hodinách už jsme projezdili park skrz naskrz a vyrazili na vytoužený oběd zpět

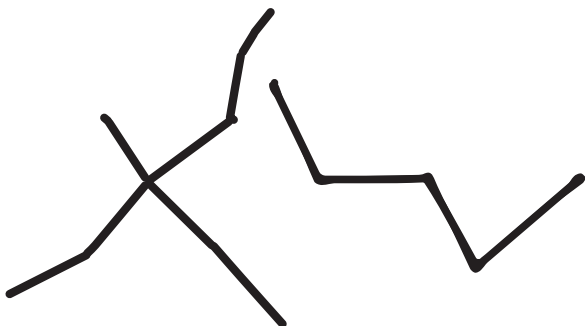
do Nelahozevsi. Posílnění obědem a včerejší polévkou jsme byli připraveni na poslední úkol – dostat se zpět do Prahy. Oblékli jsme se, vyndali kola z garáže, kde jsme je schovávali, rozloučili se se Samarou a vyrazili. Přesto, že nebylo kam spěchat, jsme ze sebe vymáčkli všechny zbytky sil a ke klubovně dorazili s tříčtvrtě-hodinovým předstihem.

Poznáš souhvězdí?

Každou noc se svět zahálí do tmy a pokud je jasno, objeví se na obloze spousta hvězd. Lidé od pradávna přikládali hvězdám velký význam a hledaly v nich nejruznější tvary a symboly.

Dokážete přiřadit názvy následujícím souhvězdím?

Na výběr máte z následujících možností:

- L Lyra
- L Orion
- L Casiopea
- L Labuť

Podzimky 26.-30. října

Ve středu ráno jsme se sešli na Hlavním nádraží a vyrazili na dlouhou cestu do Police nad Metují. Tentokrát jsme si ale v Hradci Králové udělali delší pauzu a vydali se poznávat město – ve skupinkách, do kterých jsme se rozdělili už ve vlaku, jsme běhali po městě a sháněli odpovědi na Vosovy záludné otázky. Po řádném prozkoumání Hradce jsme nastoupili do dalšího vlaku směr Starkoč, ve Starkoči už naposledy přestoupili a dojeli do Žďáru nad Metují, protože

je to z něj paradoxně do Police blíže, než ze zastávky Police. Cesta k nám již dobře známé skautské klubovně ale nebyla tak jednoduchá – šli jsme trochu jinudy, než obvykle, a na jednom místě vypuštění, ať si tam dojdeme sami. Všichni byli velmi šikovní a ke klubovně dorazili snad ještě dříve, než se čekalo. Po zabydlení se služba vydala vařit a zbytek z nás vyrazil ven zahrát si běhací mafii. Po večeři nás Jenda uvedl do celopodzimkové hry – každý z nás získal přezdívku a tajný úkol. Náležela nám také obálka, do které jsme mohli dostávat rozličné dopisy, a sami jsme také dopisy za účelem splnění naší mise posílali. Následně jsme se Simčou vyráběli krmítka pro ptáčky a před spaním si předbalili batohy, abychom byli připraveni na čtvrtěční celodenní výlet. I když se nám ze začátku moc nechtělo, tak jsme nakonec ulehli.

Ve čtvrtek ráno jsme vstali, kvapně sbalili krmítka, čapli batohy a vydali se do Žďáru, odkud jsme dvěma vlaky doputovali do Adršpachu. Cesta to byla veskrze zábavná, přirozeně jsme nebyli jediný oddíl, který do Adršpachu zamířil. Ovšem zvládli jsme to a hned na nádraží si rozdali papíry, na které jsme si měli zaznamenávat stromy, co už známe, ale i stromy, co jsme se teprve během dne naučili. Adršpašské skály byly krásné, počasí nám přálo a u jednoho jezírka jsme si dokonce vyslechli kousek vtipného výkladu z okolo jedoucí lodi. Když jsme se dostatečně pokochali krásnou přírodou, vydali jsme se zpátky do Police. Byl to

ještě kus cesty, ale dorazili jsme tak akorát na vaření večere. Po večeři jsme se vrhli do vymýšlení krátkých divadelních scének, které jsme si měli představit na vpředáckém minifestivalu v sobotu večer. Unaveni z celodenního chození jsme ale brzy zalezli do spacáků a spali až do rána.

V pátek jsme se dopoledne cvičili v lakrosu a frisbee. Oběd nám vařila skupinka Červených a uvařila nám výborné kari s rýží. Po obědě jsme vyrazili na nedalekou křížovou cestu a v jejím okolí si zahráli hru, ve které jsme se dozvěděli mnohé zajímavé o místní dívce Kristině Ringlové, které se zde koncem devatenáctého století zjevovala Panna Marie. Když jsme se vrátili do klubovny, věnovali jsme se zase chvíli divadlu a během vaření večere hráli všemožné deskovky. Těsně před večeří jsme ještě vyrazili na chvíli ven a k večeři jsme měli skvělé zapečené brambory se zeleninou od Zelených. S plnými žaludky jsme se vrhli do vyřezávání dýní a vyrábění strašidelných rukou. Když už jsme měli (skoro) všichni doděláno, dýně jsme rozsvítili a za jejich svitu si poslechli několik strašidelných povídek. Během čtení jsme se vydávali se svou dýní na tajemnou stezku. Postupně jsme se z ní vraceli a ulehali ke spánku.

Sobotní dopoledne jsme věnovali stupňům a Modří přípravě oběda. Příprava se poněkud protáhla, ale nakonec nám Modří naservírovali moc dobré lívance, ke kterým měli dokonce zmrzlinu. Odpoledne jsme

se rozdělili na mladší a starší a střídavě pekli dýňové buchty na nedělní snídani a hráli hry. Večer jsme si odehráli naše krátké skeče na téma hromadná doprava, pocvičili paměť při parlamentu, chvilku na poli pozorovali hvězdičky a pak už hurá spát.

V neděli ráno už jsme vlastně jenom ukončili celopodzimkovou hru (aneb všichni odhalili své identity a úkoly), uklidili, nakoupili oběd a vyrazili na vlak do Žďáru. Protože jsme měli čas, zahráli jsme si ještě před nástupem do vlaku mičbee. Cesta zpátky byla ještě záživnější, než cesta do Police – na trati nás potkala výluka a tak jsme cestovali celkem čtyřmi vlaky a jedním autobusem. Se zpožděním, ale přece, jsme dorazili do Prahy, rozloučili se a vydali se do svých domovů.

Kontakty:

(Kontakty na Májku a Sáru najdete u mladších)

Eliška (728 467 049)

Jenda (722 917 701)

Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

